

Peste jumătatea de miliard a datoriei publice, ați aruncat trei-zeci milioane hârtii ipotecare, credite peste credite, un nou împrumut de zecimi de milioane, ce ne așteaptă cu intunecata afacere „Guilloux” și voiți a pune coroană acestei stări, ce mână la ruină, subjugând țara unor condițiuni financiare din cele mai desastroase pentru ea!

E totul ipotecat.

Ați promis poporului, că veți desființa monopolul, sub cuvânt că vă interesați de libertatea culturii și de sporul țeranului, și, ca amară decepțiune pentru țară, îl amanați și pe acela străinilor, ca să nu lăsați o iotă de adevăr în toate cuvintele cu care v-ați legat către națiune.

N-ați făcut nimic pentru armată; nimic pentru instrucțiune.

La mizeriile ce-ați atras din afară, printr-o politică nealată și inconsecventă, ați grămădit înăuntru suferințele ce provoacă o armată de favoriți împilători, o administrațiune neonestă și fără dor de ale țării; ați incurajat străinismul, nemeritul și lingusirea, ca sub fanarioți; ați provocat amorțirea comerțului, printr-o politică de aventură, nici odată sigură, nici odată limpede și francă; ați forțat conștiința națiunii în alegeri, prin mijloace de cel mai perfid jesuitism; ați slăbit moralul națiunii; ați turtit resortul ei sufletească: încrederea în oameni, speranța în zile mai senine.

Ne ați mortificat.

Acum ne sugrumați și financiarmente, și preparați ast-fel, cu ochii legați, sosirea unei cestiuni sociale, pe care țeranul, idolul dv., amăr, lovit și tescuit, va ridica-o ăntău, ajuns la desnădejde cu principiile dv. frumoase; cu dragostea dv., care îl duce la sapă de lemn.

Așa se închide bilanțul anului politic ce ați consumat țării, cu al căruia încărcat și periculos deposit începeți acum strălucita carieră a noului sosit!

Noroc bun, dacă tot vă merge ulciorul la apă...

CRONICA ZILEI

Astăzi se pun în circulație piese de 2 bani, tăiate în moneda română. Pe o parte se află marca țării cu data 1879 și cu valoarea 2 bani. Pe cealaltă parte chipul M. S. Vodă Carol, cu inscripțiunea Carol I, Domnul României. De ce nu al Românilor?

O-dată cu punerea lor în circulare, zicem lumii: Feriți-vă de înșelători!

Luni, 24 Decembrie, la orele 11 $\frac{1}{2}$ dimineața, I. P. S. S. Mitropolitul Primat, incongiurat de înaltul cler, s'a înfățișat la Palat cu sântele icoane, și, în prezența A. A. L. L. R. R. Domnului și Doamnei, a făcut rugăciunile obicinuite cu ajutorul născerei Mântuitorului.

Înalt Prea Sfinția Sa a luat dejunul împreună cu Altețele Lor Regale.

S'a sancționat legea pentru facerea cheltuelilor și strângerea veniturilor statului pe lunile Ianuarie, Februarie și Martie, 1880.

Senator la col. I din județul Bacău a ieșit d. Dimitrie A. Sturza.

Secretar al legațiunii României la Athena s'a numit d. C. Sordony, doctor în drept și științe politice, fost atașat la agenția diplomatică din Paris.

Balul de la palat a fost așa cum se aștepta să fie: Lume multă, toalete elegante și unele foarte soupe, valuri de danț, frumuseți... sporadice. Figura cea mai poetică era a... dar nu voim să deșteptăm gelosii.

Balul dat la palatul administrativ, din Iași, în ziua de 23 Decembrie, în folosul saraicilor, a avut un succes din cele mai strălucite, ne spune „Steaua României”. O lume numeroasă și elegantă umplea, atât sala Tronului cât și aceea a curții cu jurați. Petrecerea s'a prelungit până târziu după miezul nopții, spre mulțămirea tuturor și în profitul celor nevoiași.

Produsul seratei și al loteriei s'a ridicat la 800 lei noi.

Onoare și recunoștință inițiatorilor și publicului Iașan, care a secundat această filantropică întreprindere.

Prin amenințări și promisiuni, nespune „Mesagerul Brăilei”, guvernul a reușit să scoată ca senator al col-giului II de Brăila pe imaculabilul Simion Michălescu, prietinel cu stăutul lui Waśawsky.

Alegerea s'a făcut cu puțină seriozitate. Pentru d. Simion au fost 52 votanți, în care intră 14 funcționari, iar pentru d. P. Alexandrescu, candidatul opoziției 37.

In curând se vor termina lucrările pregătitoare pentru construirea unui frumos palat de justiție în București.

D. B. Boierescu — după declarațiunea „Presei”, — n'a fost la Berlin, ci numai până la Sinaia, „spre a lua câte-va momente de odihnă”.

Avem positive informații, zice „Stafeta”, din Iași, că la Spitalul copiilor de la s-ta Treime din Tâtarășii, deschis în August trecut, prin mijloacele d. dr. A. Fătu pe lângă șase paturi de copii ce sunt acuma, de zi-ăntăia anului 1880 se vor face încă patru paturi.

Inceputul acestui spital atât de bine făcut și aplaudat de public, mulțumită inițiativei luate în urmă de d. dr. Rusu senior, a putut afla un eoa în marinimoasele inimii ale unor doamne iasene, a cărora simțimente filantropice și adevărat de mame și femei române, au pregătit spre întreinere și cură aceste patru paturi, copiilor sermanți și fii ai națiunii.

Exemplele cele bune și salutare sunt gloria neamului nostru!

In Roman s'a format un comitet de inițiativă pentru înființarea unei școli de meserie, de ambele sexe.

Membrii acestui comitet vor cutriera — ne spune d. Mavrichiu — toate județele României, ca să adune subscripțiuni și donațiuni pentru acest nobil scop.

Nu ne indoim că toți Români de inimă și cu dor de prosperare, vor îmbrățișa calduros pe dd. membrii ai noului comitet, că vor răspunde adică în mod românesc la apelul ce li se va face.

O frățiască strângere de mână d-lor membrii ce compun comitetul de inițiativă, pentru simțimentele lor românești.

Astăzi încep examenele semestriale la școlile secundare din toată țara.

Un cetățian din Bêrlad ne informează, că d. profesor de muzică vocală de la liceul aceluia oraș, Em. Ghinescu, a procurat hce-vo, prin liste de subscripțiuni, un *harmonique-flut*, cu 520 lei, pentru a înlesni elevilor studiul muzice vocale.

Fapta d-lui Ghinescu e laudabilă și laudabile sunt și faptele acelora cari-au contribuit la formarea sumei de 520 lei, ca dd. profesori ai liceului, institutorii locali, onor. primarie de Bêrlad, cassa proprietății orașului, onor. comitet permanent al județului, și chiar elevii liceului.

O fortună a suflat cu o violență atât de mare asupra orașului Iași și a regiunii încunjurate în ziua de 29 Decembrie, zice „Steaua Rom.”, în cât trenul care a plecat la 4 oare a trebuit să se întoarcă înapoi la Podul-Iloaei.

Pieptenatul, cugetătorul și politicoșul ziar ploștean „Democratul”, s'a sculat din morți.

Bucuria e generală în Republica Ploștilor...

Pe basiniul „Societății române de arme, gimnastică și dare la semn”, în toate Duminicile și Jucile sunt *sêrbări de patinagiu*, de la 6 ore seara, până târziu.

Iluminații și muzică militară. Intrare 50 de bani de persoană.

In zilele de lucru se patinează de la 10 ore dimineața până seara.

DIN AFARA

Austro-Ungaria și Serbia.

Raporturile dintr-o mare imperiu austro-maghiar și dintr-o mică principat a l Serbiei sunt dintre cele mai rele. Serbii au avut vreme destulă să se încredințeze, că vrajmașii lor cei mai naturali sunt Nemții și Ungurii, a căror stăpânire se întinde la

mează-noapte de la densus, și consecuenți acestei încredințării, au refuzat până acum cu o vrednică statornicie ori-ce legături, bară i-ar subordona cât de puțin și sub ori ce raport la vecinul imperiu. Austro-Ungaria propuse anume și pentru densus o convențiune comercială ca și pentru noi. Miniștrii lor, mai patrioți însă decât ai noștri, au respins și resping o transacțiune care i-ar robi economiceste. De aici pricina relor raportari, cu cari am început acestea rânduri.

„Nat. Ztg.” din Berlin primește de la corespondentul său din Viena informațiuni în același sens.

Contele Herbert, ambasadorul austriac din Serbia — zice acest ziar — are să îndeplinească la Niș o misiune grătoasă și eu nu cred de loc că se vor confirma vre-odată vestile, răspândite cu privire la la i-bând le sale în cestiunea tractatului comercial și a conjucciunilor liniilor ferate.

Raporturile dintr-o Austria și Serbia sunt foarte sgrudite. Acest fapt se putea prevedea încă din vara trecută și încă de at nci s'a zis, că ce fatală va deveni încrederea orbă (!) a contelui Andrassy în ministrul Ristic, tocmai pe când Rusia stăruia din toate puterile să lege iarăși relațiunile ruso-sêrbe, pe un moment cam defăcute. Prevestiri de felul acesta s'au făcut contelui Andrassy; el nu le dădu însă nici o importanță. Atitudinea Sêrbiei față de Austria a fost hotărâtă din ceasul, în care reședința *Skupcinei precum și arhivele ministeriului au fost mutate cu desăvêșire din Belgrad — granița austriacă — la Niș, lângă granița bulgară.*

De atunci în coace Serbia se poartă față de Austro-Ungaria cu o reitență dușmănoasă, și imperiul austro-maghiar nu va putea eși la cale numai cu nește simple amenințări. A da guvernului sêrbesc un ultimatum, Austro-Ungaria nu îndrănește însă.

Atitudinea cabinetului sêrbesc — cum este aici descrisă — nu se poate numi decât curagioasă și națională.

Programul noului minister frances.

Judecând cuprinsul programului noului ministeriului frances, așa cum ne este împărtășit de zierele franceses republicane, reese cu invederare, că Francia nu voesce a își schimba nici de astădată politica sa esteri-oară atât de rezervată. Misiunea cabinetului Freycinet nu pare alta, decât de a da ultima lovitură — și anume cea de moarte — întreg funcionarismului frances, care nu s'a închinat încă în sufletul său republicei.

Pe când ministerul Freycinet găsesce anume de bine să mai cocheteze încă cu reprezentantele Germaniei, schimbând cu el cele mai fragede asigurări de iubire, — pe atunci judecătorilor, gene alilor, profesorilor și restului de administratori, cari tot mai cred că Francia poate fi mare și fericită și afară de republică, li se vestesce destituirea cea mai grabnică. Programul de reforme a guvernului nu cuprinde în această privire decât măsuri cari de cari mai draconice, prin cari tot ce este monarchist să fie exclus deodată din funcțiunile statului; titlul de capacitate pare pe cale a se reduce la o simplă formală: *a fi republican.*

Cestiunile financiare și economice precum și politica esteri-oară nu ocupă în program decât un loc secundar.

Este întrebare, dacă guvernul procede astfel bine sau rău; noi credem că nu. Toți Francesii sunt fii Francei, ori ce idei profesesază, și prin urmare escladerca unei părți din ei de la beneficiile statului este cea mai mare injurie ce li se poate face — o injurie cu atât mai mare, cu cât provine de la o republică, care se numesce *liberală și tolerantă*. În tot cazul Senatul frances este hotărât a face ministeriului Freycinet pe aceasta cale cele mai mari deficiții.

* * *

Ce privește amnestia comunardilor, cari se află încă tot în esil, cabinetul actual s'a hotărât pentru o amnestrare în masă, de la care să esclad însă corifeii cei mai periculoși ca Rochefort, Jules Valles și alții.

In aceiași timp, pe când se imparte astfel iertarea unor mari criminali politici, numeroși deputați republicani cer esilarea lui Jerome Napoleon, ca primejdios republicei.

Contrastele sunt foarte bătoare la ochi și ne fac fără indoială o slabă idee de toleranțismul atât de buciumat a l republicei.

Reproducem din „St. Romaniei” următorul articol de fond, în care găsim descriu cu multă credință nenorocitul proces de înstrăinare a României, sub atâtea priviri, de către veneticii ce ne-au copleșit și mai ales de neamul lui Moise:

PUHOIUL STREINISMULUI.

Opera distrugerii noastre economice și naționale se îndeplinește de vre-un patrar de veac cu o statornicie și cu o sistemă din cele mai infernale.

Sub formele atrăgătoare ale Europei culte și avute suntem regulat și fără intrerumpere robiți economiceste străinilor și reduși la cea mai completă sărăcie și secătoare a tuturor mijloacelor productive.

Sub pretextul ideilor de libertate comercială și industrială s'au desființat una după alta toate începuturile primitive dar temeinice ale meseriilor noastre naționale.

Pânzările, sumanurile, abalele, șialurile, torturile, frânghiile, cojoajele, blănurile, cismele, papucii, pieile, ca și toate obiectele industriei noastre naționale cari satisfăcea trebuințele mării majorități a locuitorilor noștri de la țară, au dispărut toate încetul cu încetul, spre a face loc manufacturilor streine, cari din stabele apusene au năvălit într-o cătime atât de imbelșugată, încât nimine n'a mai gândit să ia vre-o măsură contra căderii tuturor meseriilor noastre.

Nu numai orașenii dar până și țărani au ajuns în scurt să se găsească îmbrăcați de la cap până la picioare nu mai cu lucruri venite de peste hotar,

Până și țărancele noastre, odinioară atât de vestite pentru hărnicia și cruțarea lor, au părăsit cămașa, catrința și ștergarul lucrate de mâna lor împreună cu furca, reschitorul, stativele, me-lița și ragila, acele unelte tradiționale cari făceau podoba și bogăția lor, pentru ca să se imbrace cu cămăși de americană sau hasa, cu rochiile de cit englezesc, cu testemele de Lipsca, pentru ca sa piardă o-dată virtuțile lor domestice tot farmecul naturii lor celei simple și câmpinești.

Cu această năvălire a industriei streine s'au dus și o multime de obiceiuri naționale și costumele noastre cele pitorești: cămașa cu alțița, împrejutoarea cea frumos vârgata și brăile lucrate din lănuiri de cele mai vii și mai variate colori.

Puhoiul străinismului a năvălit cu atâtea furie peste toate hotarele românești și a străbătut atât de adânc în toate păturele noastre sociale, în cât a copleșit totul, a corupt totul, a falsificat totul: așezăminte, legi, oameni, lucruri până și limba stămoșilor noștri.

Ruina noastră economică a fost puternic grăbită prin sistemul de a face totul streini: drumuri, poduri, hale, cheiuri, edificii publice, linii ferate, îmbrăcăminte și încălțăminte soldaților, până și mâncarea lor: vor rămănea memorabile în analele noastre economice cutiile cu fasole și țeruși pentru corturi furnisate din străinătate.

Totul, dar totul, a devenit în țara noastră obiect de exploatare și întreprindere pentru străinătate, până și portofoliile ministeriale.

Venalitatea, corupțiunea, împrumuturile cele nenumerate și risipa, au ajuns la culme și au consumat ruina finanțelor noastre.

C-dată cu instreținerea noastră și cu secarea sistematică a tuturor isoarelor noastre de producere a avuției, s'a îndeplinit un alt fapt, acela al năvălirii în țară cu grămada a unii neam dă oameni din cei mai primjdoși pentru existența tuturor ponoarelor.

Aceștia sunt jidani, cari din timpul domniei principului M. Sturza, străbat neimpedicați pe fie-care zi pământul nostru în număr așa de mare, încât orașele unei jumătăți din România sunt în stăpânirea exclusivă a acestei rase, împreună cu toată industria, cu tot comerțul, și cu toate capitalurile mobiliere.

Moldova, privită în orașele ei, nu mai este românească: satele încă sunt încălcate de cotropirea jidovească, și nu va trece mult până când și aceste vor ajunge cu totul jidovești.

Când această lucrare de desnaționalizare a făcut o propășire atât de uriașă într-un timp așa de scurt, că noi cari suntem tineri nu ne mai cunoaștem țara, dupe cum era ea în copilăria noastră; ce se va întâmpla, ce o să ajungem, cum avem s'o vedem peste zece mult douăzeci de ani, când micile stavile, cari se mai o-

puneau în trecut la această cotofire, sunt astăzi cu desăvârșire înlăturate, când am lăsat ca veninul să străbată până în adâncul organismului nostru politic?

Ce avem să devenim când primim la cetățenia românească pe toți Ilici, pe toți Șmil, pe toți Dudeli, cari nu numai nu se potrivește nici măcar atât cu viața și aspirațiunile noastre, cât se potrivește nuca în părete, ci încă sunt dușmanii de moarte ai naționalității noastre ca și a tuturor naționalităților.

În zadar am făcut legea de împăcimentare: vedem cum se aplică...

Înjidovirea colegiilor electorale ale Moldovei s'au început!

Astăzi se procedează moderat...; mâne ni-î vor trăniți cu grămada: suntem în ajunul unei mari catastrofe naționale, aceasta nu o poate nimeni tăgădăui.

Suntem amenințați cu stingere desăvârșită, și peirea noastră nu o putem încunajura de cât prin-țtr-o acțiune unită și bărbătească, și prin redeschetarea celor din urmă puteri de viață cari au mai ramas în vinele noastre.

Și trebuie să nu ne codim mult, căci precum este obștește cunoscut, răul propășește cu pași de urieș, și ori-ce oară de întârziere est câte un an cel puțin dus din viața noastră națională.

Cel dintâiu mijloc pentru punerea în lucrare a sistemului nostru de scăpare este părăsirea completă a lesbinărilor noastre, un rea prin urmare a tuturor Românilor, solidaritatea strănsă a intereselor și aspirațiunilor lor, interese și aspirațiuni, cari, dacă se vor cumpăni bine, se vor vedea că sânt aceleași, identice pentru toți Românii, oricărui fi taberele politice sub cari au apucat să se înroleze prin pornirile firești s'au prin puterea împrejurărilor.

Dacă nu vom fi uniți, dacă apucăm unii într-o parte, alții în alta, dacă ne vom lăsa ademiniți de mijloacele coruptoare ale jidanilor, suntem pierduți, și numai de parte de cât copii noștri au să ajungă robii, iloții jidanilor.

Lucru grozav de gândit...

În scurt, în zadar ne-am bate capul cu cercetarea și aflarea mijloacelor celor mai nimerite cu cari putem să întreprindem cu succes lupta pentru existența națională, dacă vom continua a fi împărechiați și desbinați în viitor ca și în trecut. Unirea, unirea, și iarăși unirea este deci întâia și cea mai neapărată armă pentru lupta noastră.

ARENA ZIARELOR

„Românul” își încheie anul, printr-o revista polemică de 5 coloane și mai bine, în contra d-lui Gr. M. Sturza. După ce discută motivele arătate de „Dem. Naț.”, în privința renunțării d-lui Sturza de la pedeapsă cu moarte și de la creșterea censului electoral, și se supără că densusul este clasat între „cei ce au milă de asasinii” — „Românul” ieă în cercetare al doilea cuvânt din firma noului partid, „Democrația națională” și se silește a infățișa naționalismul d-lui Sturza cu legarea țării de Rusia, tocmai în aceste momente, când Germania și Austro-Ungaria sunt alarmate în contra Rusiei și evenimente mari se pregătesc. Apoi se adresează către d. Sturza cu următoarele cuvinte apocaliptice:

Este peste putință ca Românii să nu lupte pentru a fi bine priviți de Occident și a nu suferi în nimic niol pe Rusia, niol pe Turcia, niol Statele cele noi din Peninsula Balcanică.

Este peste putință ca Rusia să ne oară peirea noastră, și încă o peire sigură și gratuită, cum ne-o cere discursul programă al d-lui Gr Sturza.

* * Cele-alte ziare fac câte un bilanț a anului. Astfel „Timpul”, arătând neconformitatea dintre promisiunile guvernăntilor și faptele lor, schițând fazele cestiunii israelite și ale pretinsei resdumpărării, urează cărmuitorilor țării:

Să aibă mai multă onestitate, mai mult cumpet și mai multă minte în viața politică, de că au avut până acuma.

* * „Binele Public” după ce recapitulează cu de-amăruntul mizeriele aduse de guvern pe țară, conchide:

Ast-fel, anul 1879 găsește sărăcia, impilarea și despotismul o-l mai ueal înăuntru, umiliuța și aservirea în afară. Nu numai că recunoaștea independenței, atât de mult trâmbitată, e încă în așteptare, dar încă pare-să că niol după

milioanele ce sunt în ajun de a se da, relațiunile diplomatice nu ne vor fi acordate de cei ce pun forța și interesul mai presus de adevăr și de dreptate. Fruntaria Dobrogei despre Bulgaria, niol până astăzi nu e stabilită; pagubele cuate de armatele ruse, niol până azi nu sunt plătite; budg-tul, pururea votate după trei luni de la începerea exercițiului, niol azi nu sunt terminate; situațiunea financiară nu se cunoaștea încă; cât ne-a costat resbelul nu se știe încă; nu se știe nici cât ne va costa pretinsa rescumpărare a drumurilor de fier, căci toate cifrele d-lui Sturza, interesat de a ascunde adevărul, sunt un monument de falșitate.

* * „Presa” infățișând situațiunea cu colorii cu totul altele, termină satisfacțiunea sa prin următoarele urări:

Urăm țării menținerea creditului de care se bucură, și sporirea prosperității generale prin dezvoltarea economică; o bună recoltă și o propășire progresivă pe calea păcii, libertății și stabilității. Urăm partidelor noastre politice întâlnirea pe terenul rațiunii și apărării drepturilor naționale; iar cititorilor noștri le urăm să considere ca în totdeauna, principiile și ideile ce noi am susținut până acum cu succes, puindu-se mai presus de persoane și privind lucrurile din punctul de vedere al interesului general al țării.

* * „Democrația Națională,” profită de anul nou spre a arăta cu deamăruntul cari sunt dorințele sale:

Dorințele noastre sunt dorințele țării. Guvernul le știe. Dacă n'a împlinit până acum niol una din ele, noi nu-î facem vină. Știm că n'a putut, fiind ocupat cu totul pentru a satisfăcea dorințele acelor cari compun partidul său. Sperăm însă că anul viitor ei va da timpul necesar, așa că de acum în colo — vrând bunul Dumnezeu — poate să vină și rândul țării d'a se bucura de ingrjirea și dărnicia sa.

În partea a doua „Democrația Națională” stă de polemică cu „Pres,” arătându-î contradicțiunea.

VARIETAȚI.

Lampa electrică a lui Edison. — Marele inventator american, care a uimit lumea cu de necredutele sale invențiuni, ne-a dat acum o lampă, care ne dă lumină mai multă, pe preț mai puțin decât gazul. Lampa lui Edison nu respăndește de loc căldură, poți să ții mâna pe globul, ce incongiură flacăra, fără să te frigă. prin urmare ne-am scăpat de acele biurouri, de acele cabinete de lucru cu atmosferă năbușitoare, în cari un bec de gaz vițiază aerul, cu 12 persoane.

Este un însemnat serviciu pe care Edison l'aduce omenirii.

Afară de căldura asfixitoare a bătrânului nostru gaz, Edison suprimă și esplosiunile, și întermitența și intreruperea luminei, de care suferim în timp de ger. Reparațiunile devin o fabulă, căci firele electrice nu sunt supuse la derangiari. Scăpăm și de erorile atât de dese ale socotitorilor de gaz asupra cantității consumate. Cestiunea de economie este indiscutabilă: ea este de 60%, sau, spre a fi mai exact, cantitatea de lumină care costa 2 lei 50, nu va mai costa decât 1 lei, și în loc de a avea o lumină slabă, vom avea o lumină dulce, albă, limpede ca raza de soare.

Se poate în fine regula lampa electrică a lui Edison, ca o lampă cu uleiul ordinară, și dobândi după voiă o lumină dulce sau intensă, strălucitoare sau slabă.

Afară de foloasele enumerate, această nouă lampă mai are o valoare nu mai puțin interesantă; ea posedă o forță motrice, și cu un bec poți să luminezi sau să faci să meargă o machină de cusut.

Câte-va cuvinte asupra extraordinarei personalității a lui Edison. Este un lucrător încarnat: în timp de 8 luni, zi și noapte, el a cercetat, încercat, perfecționat opera sa, fără a se lăsa un singur moment descurajării: toate obstacolele le-a combătut, le-a răsturnat. Cea mai mare dificultate avută — spune densusul — a întâlnit-o în formulele cărților de scoință: mai toate au fost falșe, dar el le-a coș până a sosit la acest rezultat.

El e omul fenomenal în tot înțelesul cuvântului, mai ales dacă cugetăm, că instrucțiunea primară a fost negligiată, și că n'a ajuns unde este, decât grația unei forțe morale și fizice de ne-

creșut. Spre a da'o idee de dēnsa, vom cita următorul fapt.

Într-o sâmbătă, sunt vro 15 zile, pe când prânzia la Menlo Park, era cu fața tristă și abătută.

— Ce are Edison? întrebă un amic pe soția inventatorului.

— Nimic, respunse dēnsa; e puțin fatigat, iată totul. De Miercuri nu s'a culcat; a stat în laborator fără să iasă un minut, și ajutoarele, cari lucrează pe rând cu dēpsul, mi-au spus că n'a dormit de cât patru ore, cu capul pe colțul mesei.

O întrecere între o corabie franceză și engleză.

— La 2 Martie anul acesta plecău de la Rio-Janeiro pentru Pouillac (Francia) două corabii, una franceză, *Gironda*, a *Messağielor maritime*, și alta engleză, *Britania*, a societății *Paris-St-am-Navigation-Compny*. Mii de livre sterlinge se pariău în toate părțile pentru acea care va învinge, ajungând cea d'ântăiu.

Gironda, servea de zece ani pe acea linie. *Britania* era de curând construită și cea mai bună navă a companiei.

La plecare lor de la Rio, *Britania* era mai înainte cu patru mize de *Gironda*; zece ore de la plecare, *Gironda* era la 300 metri de rivala sa și mergea pe fie-care minută cu 15 metri mai mult ca *Britania*, era ceva însă și mai mișcător când cele două corabii venira una în dreptul celei-l'alte, după două-zei minute de lupta una lângă alta, *Gironda* lăsa înderăt pe *Britania* mai târziu se perdură din vedere, când se întâlniră, erau în fața caulei Finister, departe de 430 mile de Pouillac.

Britania câștigase iarăși șapte mile, la 19 Murtie lupta reîncepea, seara la 11 ceasuri erau departe încă de 500 metri, dar roatele lor bateau apa cu furie și cei două monstri alunecau cu o vitesă spaimentătoare pe luciul mării, la 20 dimineață *Gironda* întrecuse pe *Britania* cu șase mile; *Gironda* trecea capul Curbo ca se între în Pouillac la șase ore seara, *Britania* l'îl trecu la șapte ore. O oră adusesse mii de livre sterlinge!

NOTIȚE BIBLIOGRAFICE.

Considerațiuni asupra importanței și necesității gymnasticeii din punctul de vedere igienic și social, de dr. C. I. Istrati. Un volum de 133 pagine. București. Prețul 3 lei.

În țara noastră, unde slăbiciunea trupezască și, printr'ănsa, cea sufletească, e grozav de întinsă pria toate clasele societății, ori-ce precept de sănătate respunde la o dureroasă trebuință. Neamul românesc din zi în zi se ofilește, se stinge, marture spăimântătoarele bulctine statistice ale născuților și morților. Dacă nu se vor lua grabnice și serioase măsuri, pentru păstrarea sănătății și dezvoltarea ei, națiunea românească nu va mai duce un veac între popoarele pământului.

Între cei cari s'au speriat de această privește înforătoare, este și d. Dr. Istrati. Dnia-sa însă n'a voit să stea niol uimit, niol indiferent, în fața cumplitelui rău. Cât i-a fost prin putință s'a asvêrlit în contra lui. Dr. Istrati ne iavăță cum să ne apărăm de dēnsul. Să'l citim și să'l ascultăm.

Plecând de la cuvintele marelui filosof englez Herbert Spencer, care ne afirmă superioara importanță socială a creșterii copiilor, așa încât să fie în stare a susține nu numai lupta intelectuală ce-i așteptă, dar să poată, în același timp, susporta fizicesce ostenelele nenumerate și grele la cari vor fi supuși; — d-rul Istrati const.ță mizeria ce domnese, din punctul de vedere al ingrijirii sênă-țăii, în școlile noastre, în familiile nostre, în ori-ce așezământ, și propune măsurile de luat, ca să putem scăpa de peire, ca să putem trăi cu vigore, repețindu-ne continuu *mens sana in corpore sano!*

În loc de romaneț, l șcive și de distrațiunii consumătoare, ar fi de preferit să luăm în mână cărți de igienă, să le citim cu luare aminte și să întrolucem în deprinderile noastre folositoarele lor precepte.

Serviciul Tel-grafic al „României libere”

— 13 Ianuarie. — 8 ore seara —

Viena, 13 Ianuarie. — Informațiunile ajunse în cercurile militare ale capitalei nu confirmă noutățile respândite zilele acestea, asupra unei concentrări de trupe rusești în Polonia.

Londra, 14 Ianuarie. — Se telegaafează din Viena ziarului „Standard”: Nici d. de Oubr. nici d. pe Novikoff nu vor da explicațiuni în

privința concentrării trupelor rusești pe granițele de la Ovest.

de la 14 Ianuarie — 9 ore dim.

Paris 13 Ianuarie. — D. Gambetta a fost reales president al Camerii deputaților, cu 259 voturi, din 308 votați.

Jurnalul „Le Temps”, zice, că întreg cabinetul este de acord, cu presidentu Republicii și cu d. Gambetta, într-a r-spunge actualmente ori-ce propunere de conversiune a rentei franceze.

Berlin, 13 Ianuarie. — Prințul de Bismark a desaprobat încercările de agitațiune, cari s'au produs în Prusia, în contra Israeliților.

Viena 13. Ianuarie. — Cont tul d legatiunii ungurești a primit, fără schimbare, budg-tul estraordinar al rășboiului pentru anul 1880, după ce ministrul de rășboi a dat lămuriri în desbaterea pe articole.

Roma, 23 Ianuarie. — Guvernul a otărit nămirea unui atașat militar pe lângă ambasada de St. Petersburg, și maiorul Appellius a fost designat, spre a ocupa acest post.

Senatul urmează desbaterea asupra legii pentru desființarea imositolui măcinatului. D. Alvisi propune o ordine de zi, prin care se aprobă desființarea desăvârșită a imositolui de la Ianuarie 1884 și să esprime increderea Senatului în guvern, spre a îngiji ea, prin o transformare rațională a imositelor, să se acopere deficitul rezultat din desființarea acestui imosit.

CINE-I A COLO?

Teri a fost anu nou. Toți părinții de familie trebuia să facă cadouri copiilor.

Dar, dacă n'ai parale, cu ce dracu cumperi cadoul?

Nu tot așa și-ai zis Radu Marin și Trifu Ioan. Cel d'ântăi a furat un borcan de dulceată, ca de o oca și jumătate, dela o cofetărie din piața sf. Anton; ear al doilea vr'o opt perechi de pantaloni de l o prăvălie din strada Mihai bravel.

Se întâmplă însă un lucru ciudat: Vre-o cățiva sergenți pun mâna pe cavalerii noștri și-î dau plocon poiziiei.

La despărțirea I din Culoarea Negru sunt două găște fără stăpân.

LA MAREA BURSA NATIONALA I. M. FERMO & FRAȚII BENZAL

No. 41 bis, Strada Lipșcani, No. 41 bis.

CURSUL BUCURESCI

Pe ziua de 2 Ianuarie 1880, ora 10

OBLIGAȚIUNI		Cump.	Vend.
10 % Rurale	— — — —	97 1/2	97 1/2
	egite la sorți	99 1/2	arg.
8 % Dom-niale	— — — —	99 1/2	100
	egite la sorți	99 1/2	arg.
Dob. 10 fr. Oblig. Casei pens. 300 l.	— — — —	184	185
7 % Scrisori fonciare rurale f. c.	— — — —	94 1/2	95 1/2
7 % „ „ urbane	— — — —	87 1/2	88
8 % Impr. Municipal	— — — —	97 1/2	98
„ „ cu pr. Buc (bil. 20 l.)	— — — —	27 1/2	28
5 % Renta română	— — — —	68 1/2	69
Acțiuni Dacia	— — — —	205	210
„ România	— — — —	75	80
„ Băncei de România	— — — —	330	335
Cupoane rurale exigibile	— — — —	1/2	arg.
„ domeniiale	— — — —	1/2	arg.
„ scrisuri	— — — —	1/2	aur.
Argint contra aur	— — — —	3 3/4	3 1/4
Bilete ipototecare contra aur	— — — —	3 0/10	2 1/2
Rubla hârtie	— — — —	2 61	2 62
Florinul	— — — —	2 15	2 16
Lose otomane	— — — —	37	40

CURSUL DIN VIENA

13 Ianuarie 1880

Napoleonul	— — — —	9 33 1/2	9 33 1/2
Encatul	— — — —	5 51	5 51
Lose Ottomane	— — — —	17 70	18 10
Ruble hârtie	— — — —	121 75	121 75

CURSUL DIN BERLIN

13 Ianuarie 1880

Oblig. căile ferate române	— — — —	95 90	95 90
Acțiuni	— — — —	43 90	43 90
Priorități	— — — —	102	102
Oppenheim	— — — —	108	107 10
Ruble hârtie	— — — —	211 35	211 25
Stern	— — — —	—	—
Lose ottomane	— — — —	30 50	30 60

CURSUL DIN PARIS

13 Ianuarie 1880

Renta Română	— — — —	68	50/100
Lose Ottomane	— — — —	37 75	38

SCHIMBUL, 31 Ianuarie

Paris (3 luni)	— — — —	99 55	—
„ la vedere	— — — —	100 30	—
Londra (3 luni)	— — — —	251 2 1/2	—
„ la vedere	— — — —	25 35	—
Berlin (3 luni)	— — — —	123 1/8	—
„ la vedere	— — — —	124 1/4	—
Viena la vedere	— — — —	215 1/2	—

Adrese pentru telegrame, FERMO BENZAL.

